

[Søren Olesen.]

det allerede er omtalt af adskillige Ordførere, ogsaa daarligt paa den Maade, at det begynder med saa lave Grænser. Der er ingen Tvivl om, at de unge, som ikke har en større Indtægt end det, der svarer til en skattepligtig Indkomst af 1 500 Kr., aldeles ikke har nogen Skatteevne, ja, hvis de opholder sig i Byerne og ikke har Kost og Logi med i deres Løn, vil de næsten slet ikke kunne eksistere, det vil sige, at det bliver Forældrene, der kommer til at afholde denne Udgift. Det bliver altsaa ikke nogen Lettelse for Familiene, tværtimod. En Del af de Forældre, som har unge i Lære, vil yderligere komme til at betale denne Skat, og de unge, som ikke kan faa Hjælp hjemmefra og ikke har større Indtægt, er nødt til at lade sig udpante og har ikke nogen som helst Mulighed for at vende det om til Opsparing. Vi synes derfor, det er et uheldigt Lovforslag, vi kan ikke tiltræde det, saaledes som det foreligger, og jeg tvivler meget om, at vi vil kunne gøre det, selv om det bliver noget omarbejdet.

Finansministeren (Thorvald Kristensen):

Jeg takker de ærede Ordførere, der har givet Forslaget og dets Princip Tilslutning, og skal gøre nogle enkelte Bemærkninger til de Udtalelser, der er fremsat.

Det ærede Medlem Hr. V. Buhl, som jo gav Tilslutning til det finanspolitiske Princip, der ligger til Grund for de Skatte-love, der er til Behandling i disse Dage, kunde af forskellige Grunde ikke tilslutte sig det Forslag, der ligger her, i hvert Fald ikke i den foreliggende Form. Jeg skal ikke komme ind paa nogen længere Argumentation om Beskatningens Principper her, men skal kun gøre en enkelt Bemærkning vedrørende et Forhold, som blev fremdraget af det ærede Medlem.

Det ærede Medlem talte om, at ugifte Kvinder og Mænd, der har et Barn, er at betragte som Ikke-Forsørgere i Skattelovens Forstand, og at de derfor vilde blive ramt af den Skat, der er Tale om i dette Lovforslag. Det ærede Medlem synes derved at have overset Bestemmelsen i Lovforslagets § 3, 2det Stykke, som lidt senere blev fremdraget af det ærede Medlem Hr. Aksel Møller. Der er netop ved denne Bestemmelse taget Hensyn til dette, at Skattelovens

Forsørgerbegreb ikke ubetinget er det mest rationelle Kriterium for, hvornaar en Person har den overskydende Købekraft, som vi maa lægge til Grund for en Beskatning som den her foreslaaede. Derfor er der i § 3, 2det Stykke, sagt, at en Skatteyder, om hvem det gælder, at han uden at være Familieforsørger i Skattelovens Forstand faktisk helt eller dog i væsentlig Grad bestrider Underholdet af en eller flere med ham nærbeslægtede Personer, skal kunne fritages for Erlæggelse af et paalignet Indkomstskattebeløb. Der er med andre Ord tilvejebragt en Dispensationsbestemmelse for Personer, som egentlig efter dette Lovforslag som almindelig Regel omfattes af Skattepligten, men om hvem det gælder, at de i Realiteten er Forsørgere og derfor bør være fritaget.

Jeg kan benytte Lejligheden her til at gaa ind paa den Betragtning, der lidt senere blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Aksel Møller, at man maaske helt burde forlade Skattelovens Forsørgerbegreb og erstatte det med et andet Kriterium, f. Eks. sige de, som ikke har Forsørgerpligt over for Børn. Jeg er ikke fremmed for den Tanke, der ligger til Grund for saadanne Udtalelser, men jeg er bange for, at det vil skabe for store praktiske Vanskeligheder, hvis man nu bryder Skattelovens almindelige Forsørgerbegreb i en saadan foreløbig eller midlertidig Lov som den, der her er foreslaaet. Jeg er bange for, at det er nødvendigt af Hensyn til de lokale Skattemyndigheder, som skal foretage Paaligningen, at holde sig til forholdsvis simple Regler, som de kender, og det er jo i dette Tilfælde Begreberne Forsørgere og Ikke-Forsørgere i Statsskattelovens Forstand, idet de allerede i Forvejen maa behandle disse to Kategorier forskelligt. Hvis man skal til at indføre nye Kategorier, kræver det utvivlsomt større Forberedelser, længere Undersøgelser og ny Vejledning, som der ikke kan være Tale om ved en midlertidig Skattelov. Jeg tror derfor, at man i dette Tilfælde skal klare sig ved Hjælp af den Dispensationsbestemmelse, jeg har omtalt. Noget andet er, at skulde en Lovgivning af denne Art blive permanent eller fortsat i flere Aar, saa vil der naturligvis være Grund til at tage disse Spørgsmaal op til Overvejelse.